

Beste genodigden,

Begin 1942 besliste het Duitse opperbevel om een geheime plaats op te richten waar doodvonnissen konden worden voltrokken. De plek moest goed verborgen zijn, liefst in het bos en mocht niet bereikbaar zijn voor gewone mensen. Het voormalige oefenterrein van het Belgische leger in Hechtel werd geschikt bevonden en in mei 1942 werd de eerste gijzelaar omgebracht hier in Hechtel.

Vandaag, zoveel jaar later bevinden wij ons op het militair domein van het Kamp van Beverlo waar de meer dan 200 gruwelijke executies hebben plaatsgevonden tijdens de 2de wereldoorlog. Het waren vooral Verzetsstrijders die hier zijn gesneuveld.

Tegen het einde van de oorlog zouden er volgens sommige bronnen 150.000 personen in België weerstand geboden hebben, waarvan 70.000 op actieve wijze.

De weerstand won zeker niet de oorlog maar ze speelde een grote rol voor de geallieerde bevrijders als VIERDE MACHT naast de LANDMACHT, LUCHTMACHT EN ZEEMACHT.

Het Geheim Leger was de enige weerstandsbeweging die door de regering in Londen erkend was.

Onder het thema 'conflict' kon er enkele jaren geleden een bezoek gebracht worden aan het zogenaamde 'geheim kerkhof'.

Deze plek op het militair domein, verscholen in de bossen achter het Bosveld, kreeg na de oorlog verschillende namen:

Duinen der Gefusilleerden
Executieoord 1940 – 1944
Geheim kerkhof

De Duitse bezetter noemde dit goed afgeschermd gebied destijds misleidend het **'Rozenhof'**.

Jef Vranken en wijlen Lode Wuyts, wiens vader streed in beide wereldoorlogen, waren in de Bevrijdingsdagen één van de eersten die ontdekten welke gruwelijkheden hier plaatsvonden.

Verzetslieden en gijzelaars werden hier terechtgesteld en begraven, evenals een aantal anderen die in de buurt van Brussel en Gent geëxecuteerd werden.

In de jaren '50 werden de lichamen overgemaakt aan familie of overgebracht naar het militair kerkhof in Leopoldsburg en de 'Nationale Omheining der Gefusilleerden' in Luik.

Te midden van de 174 witgekalkte kruisen, vertelden Lode en Jef tijdens de open monumentendag nog vol emotie over wat zij in de bloedige nazomer van 1944 hier zagen.

Zo was er het pakkende verhaal van de wetsdokter die na de ontdekking van het massagraf de vaststellingen moest doen en zijn eigen vermiste zoon tussen de opgegraven lichamen terugvond.

De getuigenissen van deze twee vertellers, Lode en Jef zorgden er mee voor dat ook de jongere generatie, toen aanwezig, overtuigd was van de zinloosheid van elk oorlogsgeweld.

Beste mensen,

Helaas zijn er weinig of geen lessen getrokken uit het verleden.

De gruwelijke moorden van IS en de verhoogde terreurdreiging in ons land, zorgt ervoor dat het thema "veiligheid" bovenaan de agenda staat van lokale, nationale en internationale overheden.

We mogen ons niet laten intimideren door terreur. De terroristen willen ons uit elkaar spelen, maar we mogen niet zwichten voor geweld. Als we de juiste waarden nastreven zal dat ons land nog meer verenigen.

Laten we ook vandaag met deze gedachte, terugdenken aan de meer dan 200 slachtoffers die op deze plaats hun leven hebben gelaten.

Het is dankzij hun moed en onvoorwaardelijke inzet, dat wij vandaag hier vandaag 72 jaar later de bevrijding van ons land en onze gemeente kunnen herdenken.

Daarom wil ik ook eindigen met de volgende tekst:

Vandaag vliegen er aan de hemel, vogels zij aan zij,

Op hun vleugels dragen ze onze gedachten aan mensen zoals ik en jij.

Zij gaven hun leven voor onze vrijheid, heel gedwee,

Hun lichamen rusten in de aarde onder een houten kruis, een verweerde steen, in de duinen of in de diepte van de zee.

Hun zielen zijn herrezen en opgenomen in de waarden van de bron,

Waar ze eeuwig verder leven in de harten van al wie hun liefde geven kon.

Dank u wel.

Jan Dalemans – Burgemeester Hechtel-Eksel

Ceremonie Executieoord 30.09.2016

Vanavond vliegen
er aan de hemel
vogels zij aan zij
op hun vleugels dragen
ze onze gedachten
aan mensen zoals ik en jij

zij gaven hun leven
voor onze vrijheid
hun lichamen
rusten in de aarde
onder een houten kruis
een verweerde steen
in de duinen
of in de diepte van de zee

hun zielen zijn herrezen
en opgenomen
in de warmte van 'De Bron'
waar ze eeuwig verder leven
en in de harten
van al hun dierbaren

Paula Hagemans